

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 18.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Tăria naționalismului.

(=). Cei jurați sub drapelul roșu al socialismului sunt bocitorii naționalismului. Pentru apostolii socialiști, ideea națională e de multă vreme un *muribund*, de al cărui mare prohod de pe acum își pregătesc cântecele funebre și rolul de *cioclii*. Veacul acesta — zic ei — e la toate popoarele civilizate *mormântul naționalismului* — moșneagul căzut, deja cu un picior în groapă — și *leagănul socialismului*, copilul viguros, predestinat a desfășura o nouă fașă în viața omenimei.

Filosoficește, tesa poate fi admisibilă. Pentru că în fine orice ideal își trăiește traiul, dând pas altui ideal, reclamat de spiritul timpului. Nu tot așa stă chestia, dacă o privim strict în conformitate cu stările de azi. Naționalismul, tăria atât de falnică a neamurilor, nu și-a pierdut rostul. Nici veacul nu și-l-a împlinit. La multe popoare idealul național n'a luat încă ființă, la altele nu și-a usat încă tăria uriașă. Dimpotrivă urmează a-și desfășura forțele providențiale cu succese tot mai mărețe.

Ne-o dovedesc asta zi de zi înverșunatele lupte de naționalitate ale popoarelor mici și încă nelibere. Dar' ne-o pot dovedi și popoare mari, puternice și libere, constituite de mult în stat național. De pildă *Francia*, fala gîntei latine.

Nu există pe lume popor, a căruia istorie să fie mai bogată în victorii ale naționalismului — ca istoria Francezilor.

Multe primejdii grozave au sbucimnat *Francia* mai ales în deceniile ultime. Și totdeauna în asemenea primejdii, atunci când catastrofa părea deservită inevitabilă, sentimentul național al poporului francez izbucnea sguduit, toate neînțelegerile se uitau și toți *Francezii* deveneau pentru a salva *Francia*.

N'avem să amintim întru aceasta decât fatalul desastru dela 1870. N'a fost destul, că *Nemții* doborâseră atunci pe *Francezi* din culmea gloriei, la care îi ridicase *Napoleon al III-lea*. N'a fost destul, că pe ruina catastrofei lor s'a înălțat unitatea Germaniei. A mai trebuit să isbească pe *Francezi* și o teribilă sguduitură internă, care a detronat la *Paris* pe *împărat* și a întronat *comuna*. Toți *Francezii* n'au perit. Nu s'au umilit. N'au decăzut. Cu forță elementară s'a aprins de nou în *Francia* sentimentul național. Miliarde de franci s'au adunat abia în câteva luni prin contribuții naționale, pentru a se plăti cheltuielile războiului. Și *Republica* s'a întemeiat pe temelii puternice și sub auspicii frumoase. N'au trecut două decenii dela catastrofa, și *Francia* a devenit earăși marea putere de odinioară, ear' armata franceză și-a recăștigat și autoritatea atât de respectată în străinătate și încrederea poporului francez!

S'a abătut în vremea din urmă o nouă primejdie asupra *Francei*. Cu un aparat, pe cât de tănuț, pe atât de infernal, s'a pus în mișcare „*afacerea*” *Dreyfus* — *Esztér házy* — *Zola*. Părea amenințat nu numai guvernul, ci însăși *Republica*, statul francez însuși.

Cine a urmărit cu toată serioșitatea peripețiile și fazele mereu agravante ale sensaționalei „*afaceri*”, — n'a putut rămâne fără impresia hotărâtă, că nu atât de salvarea lui *Dreyfus* se tratează. Scopul acesta e de fapt numai o etichetă pentru alte scopuri, mult mai grave.

Jidovii, dușmanii poporului francez, *Nemții* șovinisti, vrășmași statului francez, — toți aceștia și-au dat mâna contra națiunii franceze. A fost o grozavă conjurație clandestină, ale cărei fire nici până azi nu s'au putut scoate la lumina zilei și care tot mai continuă să alimenteze campania distructivă, cu fel și chip de intrigi și uneltiri.

La început, națiunea franceză stătea buimacă, amețită, în fața violentei campanii. Nu era orientată: unde se țîn-tește, ce se vrea. Dar' situația asta anormală n'a ținut mult. Procesul faimos al lui *Zola*, susținut atât de suspect mai ales în presa străină (jidovească!) și primit așa de simpatice la *Nemți*, — a lămurit totul.

Națiunea franceză a cuprins cu genialul seu instinct național toată gravitatea campaniei anti-patriotice a *zola-istilor*. A înțeles, că dacă *Francia* va fi lăsată batjocurii ori-cărui exaltat ori rău voritor „apostol al adevărului”, dacă armata franceză va fi și pe mai departe calumniată în chipul cel mai mârșav, — *Francia* e compromisă!

Și lupta s'a declarat: *naționalismul* s'a luat la luptă cu *internaționalismul*. Un singur sentiment anima mulțimea, un singur strigăt domina *Parisul*, inima *Francei* și a lunei: „*Trădească *Francia*!*” „*Trădească armata franceză!*” „*Pieră trădătorii!*” Nu se mai răsuiau acum „*antidreyfusisti*” cu „*dreyfusisti*”, ci *Francia întreagă cu dușmanii *Francei*!*

Sfîrșitul a fost, cum numai putea fi: *naționalismul* a triumfat asupra *internaționalismului*, *Francia* a înfrînt pe dușmanii sei!

Într'un prim articol ce publicase deunăzile marea ziare *parisani* *Figaro* asupra osândirii lui *Zola* sub frumosul titlu „*Triumful armatei franceze*”, se scrie cu toată dreptatea, că *procesul Zola a dat armatei franceze o glorie cum de mult n'au mai secerat soldații francezi*. Da, s'a dat glorie armatei franceze, pentru-că ea se afla în luptă cu dușmanii *Francei*!

„*Când e vorba de onoarea *Francei*, ori-ce deosebiri de partid dispar și toți *Francezii* sînt una*”, — a spus prim-ministrul *Meline* în discursul ce a rostit la cameră, după osândirea lui *Zola*. Camera a decis să se publice prin așe acest discurs. Decisul s'a adus pe cuvînt: că discursul a exprimat *sentimentul public al tuturor Francezilor*.

Care e acest sentiment public? Am spus-o: *sentimentul național*!

Portători oțeriți ai luptei de naționalitate și frați ai marelui națiuni dela *Apus*, noi *Românii* trebuie bine să ne însemnăm înțelesul triumfului ce a secerat *naționalismul* în *Francia*: *nu-s stăviliți atât de grozave, nici dușmanii așa de puternici, ca o bravă conștiință națională să nu poată birui!*

Sibiu, 2 Martie a.

„Germanism și maghiarizare”.

Sub titlul „*Deutschthum und Maghiarisierung*”, a apărut acum câteva luni o excelentă broșură, de *Dr. Guntram Schultheiss* din *München*. Autorul dă de gol fără cruțare misereabilul sistem de maghiarizare din *Ungaria*.

Acum guvernul unguresc a oprit această broșură. Dovadă, că au fost loviți unde-i doare, guvernării nostri.

„*Serbătoare națională*”. Guvernul a prezentat Sămbăta trecută dietei un proiect de lege despre aniversarea anului 1848. Prin el ziua de 11 Aprilie, datul sancționării de către *Ferdinand V.* a legilor din 1848, se propune „*serbătoare națională*”.

„*Stat polițienesc*”. Guvernul maghiar continuă a-și dovedi tot mai mult absolutismul. „*Alkotmány*” spune, că zilele acestea ministrul au ținut o conferință, la care a participat și căpitanul poliției, *Rudnay*, și au hotărît, că *dacă* măsurile de pînă aci contra socializatorilor nu se vor dovedi cu efect, atunci *procurorii și autoritățile administrative* vor examina la poșta toate scrisorile adresate la socialiști sau alte persoane suspecte, le vor desface, și *dacă* vor avea cuprins agitație le vor confiscă.

„*Dacă*!” Cum se va adevăra însă acel „*dacă*”? Pe scurt guvernul își dă pe față cabinetul negru, care a existat și pînă acum.

DIN BUCOVINA.

Dr. Popovici la Rădăuți.

Eată, după „*Patria*”, un reasumat al discursului rostit de deputatul *Popovici* în adunarea alegătorilor dela *Rădăuți*.

„Vesela grădină”.

Un poet vestit a numit *Bucovina* o *veselă grădină*. Azi acel dulce poet al nostru n'ar mai pute spune acest cuvînt. Noi iubim cu înfocare această brează de pămînt, pe care ne-am născut și sub care dorm strămoșii. Dar' pentru noi, *Bucovina* azi nu e nici grădină, nici veselă. E cîmp împustiit de mohor, pe care trăim nemulțumiți. Dacă mai înflorește umbrosul pom al dreptății, el e închis cu garduri înalte, ear' noi din arșiță privim cu ochi însetați la el. Am așteptat prea mult inactivi și contemplativi. Au venit alții mai îndrăzneți și au mîncat praznicul. Noi am stat ca niște cerșitori, unde aveam dreptul a intra dărji ca niște stăpîni. Trebuie să schimbăm acest fel al nostru, devenit proverbial. Începuturi sînt deja.

Clubul român.

Clubul român parlamentar din *Viena* s'a afirmat hotărît și franc. Clubul va păzi cu credință interesele românești. Mai mult încă. Va interveni cu *inimă*. El a părăsit vechiul și răul obicei *bucovinean* a ascunde *românismul* sub o manta oareșicare. El s'a pus deschis pe o basă curat națională. *Dr. Popovici* promite că această basă va rămîne neabătută. Era dator clubului a frînge în fine rezervele și goviarea. Dar' în o luptă nu numai conducătorul trebuie să fie decis a lupta pînă la ultima picătură de sînge. Poporul român în *Bucovina* trebuie să arete, că nu e o clasă de heloți, ci un neam băștinaș, care își are vrednicia în drepturile sale. Noi nu trăim aici din mila nimîrui. De aceea în ale noastre trebuie să precedăm cu curajul, cu tăria omului ce știe, că are putere înrădăcinată în țeară, și drepturi vechi: Să aruncăm în noia-mul uitărei uricioasa zicală: capul plecat sabia nu-l taie. Să atrîm amenințator numai asupra făcătorilor de rele.

Noi umblăm calea dreptății. Până dăbul dător de vieuță, curajul civic, nu va arde în inima fiecărui alegător român, pînă acest simț bărbătesc nu-i va străluci din ochi și fapte, noi nu putem spera biruințe mari și frumoase. Clubul român își va face datoria, dar' și alegătorii să și-o facă. Să lupte fiecare voinicește la locul unde e pus. Să nu cedeze nici un pas. Să lupte pentru dreptul de a trăi ca *Român* și nu altcum, pentru dreptul de a beneficia de avantajele culturale ca *Român* și nu altcum.

Limba română.

Românii plătesc birul din sudoarea feței lor. E greu cîștigat banul, ce trebuie să-l dea. Dar' banul e bun și bîre primit. Dacă e așa sîntem în drept să cerem ca și instituțiunile, ce se creează, să fie bune și folositoare nouă: să fie românești. *Românismul* instituțiilor publice în părțile românești ale țării e un postulat urgent. Altcum populațiunea română e amar strîmbătățită. Fîind direcționate pentru popor și nu invers, trebuie fiecare, ce mînăncă pîne din barii românești să știe limba română, fie el căpitan sau profesor, perceptor sau scriitor comună. Copiilor nostri, ce vreau să intre în școli mai înalte li-se cere cunoștința limbii germane. Copilul german pășește liber înainte; al nostru are a țîngea mai întîin greutăți enorme. Cum să nu fie întrecut de cel dintîiu? Germanul poate domina în țeară în toate. Limba lui e cea oficială și oficioasă. *Românul* cu limba sa trebuie să rămîne mut și neajutat în țeara aceea pe care strămoșii au ținut-o cu sabia și au apăsat-o cu sînge și suferință. Un *Român* veră din *Arborea* sau *Horodnic* de s'ar muta în *China*, mai că tot atât de mult folos ar avea de limba sa acolo, cum îl are aci. Să ne mirăm că nu putem progresa, dacă toate întocmirile culturale, care funcționează în țeară, nu ne sînt accesibile din cauza limbii. Iă un pește din apă și pune-l pe un strat mîndru și dulce de flori. Ce folos va avea el? Așa și noi, ce ne ajută instituțiunile și propășirile, ce să

fac, dacă nu ne putem folosi de ele, pentru-că nu sînt în limba noastră. Iată de ce biet *Român* sîracul înapoi tot dă ca racul. Nu pentru-că n'are talent sau nu are singuiniță. Poporul nostru are calitățile rasei latine. Dar' e pus ca pește înaintea unor banătăți de care nu poate profita. Să ni-se dea instituțiuni în limba noastră și se va vedea cum vom eșua virful în calea culturii. Lupta pentru *românismul* întocmirilor publice la noi în țeară e sfîntă. Dela izbînda ei atrîm viitorul nostru etnic, bunăstarea noastră economică. Jertfele cele mai mari trebuie aduse din partea națiunii pentru a duce la capăt acest lucru. Onoarea noastră e angajată.

Tutelisarea.

Oratorul condamnă sistemul tutelisărei alegătorilor și a comunelor din partea prefecturii. Nu sîntem copii sau imbecili, cari au lipsă de o epitropie vecinică. Prefecturile să respecte drepturile noastre constituționale. Tutelisarea e o formă sub care se ascund abuzuri cari în alte țări sînt neuzite. Avem comune în cari alegerile sînt amînate cu anii, în cari recursurile sînt un mijloc prin cari se reformează alegorii, de altcum bune, pentru a pune oameni în fruntea comunelor, ce sînt un flagel pentru comună dar' știu a se insinua la autorități. Comitetul țării ar trebui să intervie mai energie în favorul autonomiei teribil compromise a comunelor noastre.

Salarisarea preoțimei.

Dr. Dr. Popovici își continuă cuvîntarea raportînd despre activitatea clubului român. Clasele paralele românești la gimnaziul din *Cernăuți* sînt promise solemn din partea guvernului. La *Sireta* a zis cineva, că *Siretenii* să nu se adreseze la *Dr. Popovici*, căci altcum se vor trezi cu clase paralele române. *Dr. Popovici* se simte măginit de aceste vorbe. E dovedit, că așa trebuie să fie. Ori-unde sînt *Românii*, ei trebuie să aibă școli potrivite. Salarisarea preoției vor fi regulate în acest an iabilar. Oratorul s'a interesat ades și a urgențat ades această chestie atât de importantă. Are asigurări competente, că chestia e în stadiu de finalizare. Cu mărirea salariilor n'am ajuns încă starea ce o dorim pentru clerul nostru.

Intenționăm independența sa materială deplină și o bună stare, care să-i facă posibilă o lucrare națională și culturală intensivă. Mai ales veniturile epitrabilului, cari sînt adese naplăcute și primejdioase vaza clerului, vor trebui folosite prin emolumente mai puțin penibile. Atunci preotul va fi ridicat pe un pedestal înalt, care corespunde misiunii sale. *Dr. Dr. Popovici* discută apoi chestia locuințelor pentru cooperatori.

Chestiunile agrare.

Trece la chestiunile agrare. Lipsa de pămînt și de credit lucrăvii și folositor, sînt caracteristica situațiunei. Oratorul determină rolul agrar al fondului religios în *Bucovina*. Explică în mod clar și detaliat caselle după sistemul *Raiffaisen* și apelează la popor ca să le introducă. În districtul *Rădăuți* există doară fondul avut la hambarilor. Avera sa e aproape 52.000 fl. Să se distribuie comunelor părtașe și să formeze aceste sume averea băncilor sătești ce se vor întemeia. Paralel cu băncile sătești trebuie să se înființeze și să funcționeze cabinetele de lectură. Aceste trebuie să fie sprijinite de învățătorime și preoțime, pentru-că cabinetele sînt eșuatoare ale școlii și sînt instituite de moralisării. Sînt arme biruitoare în contra alcoolismului. Conferențele pastorale ar trebui să se ocupe de ele. Ar trebui să ceară și scutul autorității bisericicești acolo, unde cabinetele sînt periclitare de o mîna nefastă și neghibă.

Clubul român și majoritatea.

Dr. Dr. Popovici trece apoi la critica împuțării ce se face clubului român și d-sale în special pentru atitudinea lor politică. Se zice, că ne-am atașat unei majorități slave și catolice. Aceasta e o mistificare. Majoritatea e constituită pe baza principiilor autonomice. Slavismul nu e la suprafață și nici în efecte. Clasele paralele din *Cernăuți* și direcția căilor ferate la *Cernăuți* nu sînt propagande slave. Dacă slavismul s'ar afirma, se înțelege, că noi n'am mai fi în rîndurile dreptei. Dar' d-nii

(liberalii), cari ne impută alianța, au avut doară și ei legături în timpul ministerului de coaliție cu *Polonii* și cu clericii. Acum această alianță e criminală pentru-că nu mai e a lor. *Legea Falkenhayn* a avut tendință să curme anarhia parlamentară. A intenționat formarea unei garde parlamentare, cum există ea și în parlamentul *Francei*. Poliția în parlament e regretabilă. A fost o idee nenorocită a prezidiului, pentru care sprijinitorii *legei Falkenhayn* nu iau nici o responsabilitate. Parlamentarismul a fost omorît, nu de *legea Falkenhayn*, ci de acei, ce au făcut-o necesară. Lupta n'a fost o luptă pentru libertate, ci pentru privilegiile germane.

Românii și socialiștii.

Socialiștii au voit să profite de ea, compromițînd formele constituției actuale. *Dr. Dr. Popovici* e un democrat sincer și convins. E un aderent al reformei sociale. Dar' nu ascultă de comanda celor de substeagul roșu. Libertatea e o zeită și nu o furie distrugătoare. Hulele socialiștilor nu-l pot jigul pe deputatul nostru. El e deputat al curiei a *V-a*. Dar' alegătorii sei sînt *plugarii români* și nu aderenții confederației internaționale. *Dr. Dr. Popovici* ia poziție față de acei ce atacă îndreptățirea *românismului* în *Bucovina*. Ei ne trimit la *București*. Scuse stimă! Noi aici vom rămîne. Aici e casa noastră pămîntescă. Și cine nu ne recunoaște stăpînirea în ea, cu acela vom purta luptă neîmpăcată pe viață și moarte.

(În decursul acestui pasaj au încercat doi trei emisari socialiști a întrerupe pe orator cu strigăte. Ei au fost provocați la ordine și apoi scoși afară din sală din partea poporului indignat).

Biografia lui Iancu
confiscată de nou!

— Scriitoare particulară. —

Bucium-Gorbu, 24 Febr. n.

Voină, că în aceste părți unde eroul dela 1848, *Avram Iancu*, s'a născut și a trăit, să-i fie cunoscută și generațiunei mai tînere viața și faptele — am recomandat și îndemnat oamenii să-și procure broșura „*Biografia lui Avram Iancu*”, de *Dr. Iosif Sterca Șulăuș*. Căița din tînăra generațiune mi-au urmat îndemnul.

Că broșura aceasta din partea binevoitoare (?) noastre ocărmuirii ar fi fost oprită a se celi și lăși în popor, subscrisul n'a avut nici o cunoștință. De aceea cu conștiință curată am recomandat o parochienilor mei.

Mare îmi fu surprinderea, când ieri între orele 4 și 5 p. m., m'e pomenise la mine acasă cu dl pretor, însoțit de sergentul gardarmilor și în numele *legei* (?) m'e provoacă să le dau broșurile despre *Iancu*, ce le-am primit dela *București*.

M'a provocat în limba „statului”, vezi Doamne. Cunoșcînd eu foarte deaproape pe dl pretor, că este un om tare cinstit și neinfestat de șovinism și știind, că vorbește românește perfect, l'am rugat să-mi spună în limba care o pricepe, adică românește. Din-sul a zis atunci cam următoarele: „Dela locurile mai înalte am ordin ca să te provoc în numele *legei*, să-mi dai cărțile ce le-ai primit din *București* și să-mi așezi pe toți aceia între cari le-ai împărțit. Negarea aci loc nu are, căci avem cunoștință sigură, că d-ta ai împărțit atari scrisori”. I-am răspuns: „Die pretor, regret mult, că există atari denunțanți miserabili, cari sînt în stare a iscoți asemenea minciuni. Cartea de sub întrebare, da, am recomandat-o unora dintre parochienii mei, și aceștia și-au și comandat-o și primit-o dela mine, nu însă dela *București*, precum fals așuteți informații, fără dela *Sibiu*. Eu știu, că aceea nu e numărată între cărțile oprite, nici nu am umblat pe sub ascuns a o împărți, ci publice, fără nici o teamă”.

După-ce dl pretor încă odată își cere scuzele zicînd, că d-sa silit trebuie să o facă la ordin mai înalt, m'e reaceară ca să-i spun, cui am împărțit din acelea. După cît m'a ajutat memoria, că le-am dat, i-am spus. A mea broșură fiind imprimată sgre cetire la un cunoscut în *Abud*, s'a reflectat că nu sînt în stare a i-o preda, i-am împărțit la cine

am dat-o și cu acestea depărtându-se, la mine nu a mai făcut nici o perchișie.

Nu așa s'a întâmplat însă la parochia-nul meu Moise Danciu. Acestuia — după-cum 'mi-a mărturisit — 'i-s'a roscolit tot de prin casă, căutând după nevinovata broșură, pe care aflându-o într'un dulap, au confiscat o.

Eată ce soarte a ajuns inocenta broșură în aceste părți, unde eroul dela 1848, Avram Iancu, a apărut poporațiunea de rebeli fără deosebire de naționalitate, dar n'a atacat pe nime.

Todescu,
paroch.

1848.

Cronica anului.

Budapesta, 1 Martie.

Ziarele ungurești desvlesc existența unei societăți literare slovacă »Totrin«. Membrii sunt mai ales preoți, catolici și protestanți. În estan societatea a publicat un »Almanach«, în care un preot luteran injură pe Maghiari. El scrie: »Dacă noi Slovaci nu voim să ne maghiarisăm, pricina este, că pe voi Slovaci vă urește, și îi e rușine de voi. Căci voi sunteți oameni răi, trufași, egoiști, afurisiți, pismă-tăreți, despotici în slavă, dispuși a domni și a tiranisa« (pag. 16). »Cătarul nu prășește; așa și voi. Poporul care nu se înmulțește e blăstemat« (pag. 12).

Viena, 2 Martie. n.

Stirea despre proclamarea Republicii franceze, sosită aici ieri noapte, a făcut o surprindere nespūsă. Pe Metternich 'l-au sculat din somn, și când a auzit vestea a rămas ca trăsniț.

Ieri-dimineată s'a găsit următorul placat într'un colț: »Cetățeni! Într'o lună Metternich e căzut. Trăească Austria constituțională«. — La știrea revoluțiunii din Paris hărțile de valoare au căzut rapid. Mai mulți străini au părăsit Viena, de teamă, că azi-mâne erumpe revoluția.

Pojon, 2 Martie. n.

Știrile din Paris au făcut o impresiune de nedescris asupra dietei. Ieri de abia s'a mai putut continua desbaterea. Pe azi s'a hotărât a nu ține ședință. Kossuth a convocat o conferință privată.

Paris, 2 Martie. n.

Plebea din Paris a năvălit în castelul regal din Neuilly, 1/2 oră de capitală. În pivniță vre-o 120 indivizi au beat vinul și un butoiu de rum ce au găsit acolo. S'au îmbătut și s'au bătut. Într'aceia cei de asupra, după-ce au jefuit, au aprins castelul, care a ars total. Cei din pivniță s'au nădușit toți acolo. 120 cadavre au fost scoase de sub ruine. De aceea ieri guvernul a dat un ordin pentru respectarea proprietății.

Milano, 2 Martie. n.

Aici s'a proclamat statatul. Cel vinovat este condamnat la moarte și executat îndată. Apel n'are loc.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Drummond și Românii.

— Un capitol din „La France Juive“.

„Cât pentru Franța, Waddington, nu reclama, decât un lucru... emanciparea Evreilor din România“.

Despre România și despre Germania, vom vorbi în proximal nostru volum „Europe juive“, acumă nu atingem din această chestie, decât aceea-ce este comun cu Franța.

Ori-care ar fi minciunile presei jidovești, toți suntem puțin în curent cu situațiunea acestei nenorocite țări.

*) În timpul din urmă s'a făcut amintire de mai multe-ori și în „Tribuna“ de marele antisemit francez, dl Drummond, directorul jurnalului „La libre Parole“ din Paris. În procesul Zola a avut mare rol acest bărbat; chiar studenții români din București exclamă într'o telegramă ce au trimis colegilor sei din Franța: »trăiească Drummond!« Nu va fi deci fără interes a ceti ceva de Drummond, despre Români. Capitolul acesta e scos din opul cel mare al antisemitului francez partea unde vorbește despre congresul din Berlin, la care Franța era reprezentată de Waddington. Traducerea o dătorim unui profesor din România, amic al ziarului nostru. Red.

Blajul și revoluțiunea din 1848/49.

— Un capitol din istoria școalelor din Blaj —

de

Prof. Nic. Brânzeu.

(Urmare)

Fostul prefect al legiunei a III-a care la 1848 se afla în Blaj ca teolog de a. III-lea ne descrie starea spiritelor la această epocă în următorul chip:

»Bărbatul care convenia cu noi zilnic era Aron Pumnul. El ne împărția ideile și sfaturile bătrânilor, ear' ale noastre acestora. Era înfocat și el ca și noi în gradul superlativ....

Treceau zile și treceau nopți și încă nici un punct de mănecare nu era satorit. În 25 Martie 1848 canonicii și corpul profesoral au ținut prima conferință în casele domnului canonic Timoteu Cipariu. Această conferință la propunerea lui Pumnul s'a continuat în aceeași zi după amiază în gimnasiu unde a luat parte și clerul tinăr și studenții din clasele superioare. S'au ținut cuvântări înfocate din partea profesorilor accentuându-se, că nu trebuie lăsată ocaziunea nefolosită. Cipariu era de părere, ca Românii să recurgă cu o celeritate la Imperiul; canonicul Rafiu zicea că la dieta țerei și la Imperiul totodată. Profesorul Ioan Turcu, un bărbat ingenios în știință, însă adict peste măsură al Episcopului Leményi și fără încredere înaintea tinerimei — atingând unele momente din istoria veche și mai recentă a Românilor, între »vivat«-e entusiaste și-a încheiat cuvântarea cu propunerea, ca Românii, în virtutea forței brațelor să nu se mai roage, ci să pretindă. Din fundul salei Todoran (cleric) cu vocea lui de basso pătrunzătoare, erupse în exclamare: Ba nu, onorată conferință! »Noi nici să cerem, nici să pretindem, ci să luăm ce este al nostru«.

Era târziu. Intunecase, când s'a disolvat conferința, din care am eșit mai înfocați decum intrasem. Și fiindcă nu puteam nici mânca, nici dormi, nici studia, focul acesta ne mistuia vînd cu ochii. Am fi dorit ca cineva să ne conducă pe câmpul de bătaie și să cucerească cu noi o parte din lume. Astfel era dispusă tinerimea din Blaj, când la 1 Aprilie au venit din Tirgul-Mureșului Avram Iancu, Alexandru Papiu, Samuil Poruț și Florian Micaș.

(Vezi Memoriile din 1848—9 de Vasile Moldovan, fost prefect al legiunei a III-a p. 7—9). Tinerimea din Blaj pleacă cu proclamarea profesorului Pumnul pentru adunarea dela Dumineca Tomei și se răspândesc în toate părțile ca apostoli ai libertății naționale.

— Proclamațiunea concepută de Pumnul și scrisă în seminar de teologi în 42 exemplare, apoi predată studenților, cari au copiat-o în 400 exemplare, sună în chipul următor: »Să trăească Imperiul, națiunile conlocuitoare în Ardeal, maghiari, secucii și sasă. (Proclamă pacea, frățietatea și libertatea și scopul suprem îl culmină în iubirea deapropelului). Dar' această iubire până acum n'a existat, pentru-că Românii nu s'au bucurat de drepturile de cari s'au bucurat celelalte națiuni și cari drepturi au competit de mult națiunei române. A sosit timpul ca Românii se ceară și dobândească aceste drepturi. Însă cine să pretindă, cine e îndreptățit spre acest lucru? Episcopul nu poate cere, că el e numai părinte sufletesc al Românilor. Poporul român? El nu are reprezentanți în dieta țerei. Cine poate cere dar? Singur universitatea poporului. Pentru aceea e de lipsă să se adune

și sfătuiască. Este dar' datoria protopopilor preoților, ca tot protopopul cu doi preoți din țară și din tot satul 2 oameni — fie uniți și neuniți, pentru-că toți sunt Români — precum și mireni, să se afle în Blaj.

Nu așteptați să ve cheame Episcopul; el aceasta nu o poate face, dar' încunoștiințați-l, că veți veni și să veniți. Nu vă temeți de nimica, spuneți celorlalte națiuni cu graiul și dovediți-le prin faptă, că noi pe ei îi iubim ca pe frații cu cari locuim într'o patrie, dar' dreptatea poștește ca și ei să ne iubească pe noi. Spuneți-le că noi nu vrem să dobândim drepturile omenești prin sabie, fără prin legile minții sănătoase și pentru aceea ne adunăm ca să ne consultăm asupra acestor drepturi, pentru-că dreptul câștigat cu sabia nu este drept, ci despoiere și abuz și numai până atunci ține, până se ruginește sabia sau se desputerește mâna ce o poartă, dar' dreptul basat pe mîntea sănătoasă va dura, până va dura însăși mîntea. Spuneți aceste principii compatrioților, spuneți să le profeseze și ei și atunci nu vor ave lipsă de tunuri. Atunci ne vom pute resaluta împrumutat: să trăească frățietatea! Românilor! Uniți-vă în cuget! Adunați-vă la Blaj să ne înțelegem ce să cerem dela părinții patriei. Acesta e modul prin care putem compune o cerere în numele tuturor Românilor și cu aceasta sîntem datori patriei și națiunei — ce de nu vom face, vom deveni necredincioși țerei, domnitorului și națiunei noastre; ne va timbra istoria, ba ne vor binecuvînta ori blăstăma strănepoții, după-cum ne vor fi faptele«.

(Vezi memoriile de Vasile Moldovan p. 9—10.

— Traducere după o copie ungurească).

(Va urma).

Nouă lege de presă.

Sibiu, 2 Martie. n.

Guvernul nostru ne trec din surprindere în surprindere. Special în ce privește presa. — De câteva zile ordinațiuni după ordinațiuni au eșit din ministeriu. Prin ele s'a introdus *brevis manu*, cenzura preventivă, într'o nouă formă.

Acum întorc foaia. Ne pun în prospect o nouă lege de presă, liberală, largă, definitivă, pe basă autonomă.

Alaltăieri deputatul Emmer Kornel a vorbit în dietă combătând ordinațiunile ministrului de justiție privitoare la presă. Emmer e „liberal“ și el, dar' nu tocmai agreeat guvernului. Ar ave chiar motive de a fi indignat, special față cu ministrul justiției. Cu toate acestea a vorbit foarte obiectiv. A zis că ordinațiunile din urmă subminează libertatea de presă, admisă prin legile dela 1848.

La sfîrșitul vorbirii Emmer a prezentat următoarea propunere:

„Ministrul de justiție este îndrumat să pregătească un proiect de lege de presă, definitiv și să-l prezente la timp oportun dietei“.

Propunerea a fost primită cu sentimente foarte amestecate. Opoziția a arătat că n'are încredere în actualul guvern și n'ar vrea să-l încredințeze o reformă așa de gingașă.

Ieri deja a vorbit ministrul de justiție Erdelyi, și — după-cum se telegrafează — s'a declarat pentru propunerea lui Emmer, a accentuat că e necesară modernizarea legii de presă, și a spus, că el a și încredințat deja pe un ziarist cu redactarea proiectului.

Vă se zică Emmer a fost înțeles de ja

cu ministrul asupra obiectului propunerii sale. Altfel nu se poate pricepe graba cu care s'a declarat pentru propunerea lui.

Dieta a primit ieri propunerea lui Emmer și astfel avem un nou prospect. Cum va fi el pentru noi? Ce ne va aduce? Bine ori și mai rău decât acum? Nu știm, dar' ilusi nu ne facem.

Nici măcar principiile generale ale noului proiect nu ne sînt cunoscute. Din vorbirea lui Emmer și articolul de ieri al lui Bud. Hirlep aflăm însă o notă a lui. Se vorbește de o autonomie a presei. E vorba — se pare — de a institui o cameră a ziaristilor, cum e camera advocaților de pildă, careia să-i dea drepturi de disciplinare.

Stăm în fața unei noue legi, și experiența ne-a învățat să privim cu îngrijire la toate legile nou ungurești. *Selten kommt etwas besseres nach!*

Cronica politică.

Pacea înarmată.

Impăratul Wilhelm a dat ordin să se dărîme zidurile și bastioanele orașului Metz. Zilele acestea s'au prezentat în Berlin o deputație din Metz, ca să aducă mulțumită împăratului pentru dispoziția aceasta. Impăratul a zis deputațiunei între altele următoarele:

— Îmi pare bine, că 'mi-am putut da învoirea, ca să se dărîme zidurile orașului; aceasta înseamnă, că pacea e asigurată. Spere, că orașul Metz se va desvolta în mod îmbucurător după dărîmarea zidurilor; dar' de altă parte, pe lângă aceea că pacea e asigurată, trebuie mereu să petrecem cu atențiune interesele militare.

Budgetul militar englez.

La desbaterea din parlamentul englez asupra budgetului militar Labouchere a propus să se reducă contingentul armatei cu 13,367 de soldați. Motivul este, că opoziția deaproabă politica guvernului și erogațiunile ce le provoacă aceasta și în special deaproabă răboiul dela granițele Indiei, expediția din Sudan și concentrarea de trupe din Transvaal.

Propunerea lui Labouchere însă a fost respinsă cu o mare majoritate de voturi.

Spania și Statele Unite.

Din Madrid se anunță, că prințul Bismarck a făcut guvernului spaniol propunerea, să fie încredințat Papa cu decidera în conflictul ivit, din pricina insulei Cuba, între Spania și Statele-Unite din America. Prim-ministrul Sagasta a declarat, că nu poate accepta acest plan, de oare-ce prin aceasta s'ar pare dubie suveranitatea Spaniei asupra insulei Cuba.

Din Orientul depărtat.

Agenția Reuter are știre din Peking, că guvernul chinez 'i-a dat învoirea la deschiderea portului Iow-Diao. Se zice că guvernul japonez va cere deslășiri dela China, dacă flota rusească nu va părăsi Porth Arthur ul îndată-ce se va pute face navigațiunea în porturile dela nord. Guvernul japonez susține, că Rusia a călcat tractatul privitor la Coreea, încheiat între Lobanov și Yamagata.

Din Yocohama se anunță: Coreea a dat în arîndă Rusiei grupa de insule Dees, așitate în fața d'alui Fusau.

nenorocitul iscălește un angajament, care nu 'i-se prezentă, decât foarte târziu, când nu mai e în stare să plătească. Atunci Evreii pune secestru și un alt jupân cumpără cu un preț de nimica tot ce posedă bietul om.

Tot comericul mic, scrie Ernest Desjardins*) (membru al Institutului, ca și Waddington, dar' dela natură mai puțin suspect de exagerațiune) este în mâinile lor; laptele, carnea, fructele, rachii de deosebire, pe care ei singuri nu-l beau, dar' pe care amestecându-l cu vitriol îl dau Românului, înșelându-l și otrăvind locuitorii dela oraș și țeară. Acest popor, zice același autor în alt loc, nu vrea nici să servească, nici să se instruească, nici să se cultive, nici să plătească; el nu vrea să participe nici la o sarcină, nu face nici un sacrificiu, nu se supune nici chiar legilor de poliție și regulamentelor de igienă, și cele opt sute de mii de brațe nu apucă nici cornealele plugului, nici sapa, nici pușca**) numai argintul.

Evreii din România au cel puțin meritul, de a mărturisi cu oare-care franchețe oroarea lor față de arme. La 1 Iulie 1865, s'a depus pe biroul senatului din București, o petiție a Evreilor din comuna Leova, prin

*) Les Juifs de Moldavie

**) Dl Desjardins n'a citit raportul asupra Evreilor, căzuți în răboiul de independență, căci atunci ar fi aflat cu siguranță, că în acel răboiu a căzut cu mâna pe pușcă și sergentul Iancu Feinberg, din regimentul 7 de linie și au dispărut într'o luptă Iancu Strul, Hercu Iancu, Ițic Israel și Moșil Finkelstein din reg. 18 de dorobanți. V. „Voința Națională“ din 30 Nov. 1897.

CRONICĂ

Sibiu, 2 Martie n. 1898.

Noi preoți. La examnul de calificare preoțească, ce s'a ținut în Arad la 12 și 13 Februarie v. sub preșidul Preasfinției Sale părintelui episcop diocesan Ioan Meșianu, s'au prezentat 9 clerici absolți, cari — scrie Biserica și Școala — toți au prestat cu succes examenul.

Medic la Rășinari a fost ales, Duminecă dl Dr. A. Drăghici, licențiat al facultății de medicină din Viena.

Noul medic, e înzestrat cu toate calitățile unui bun medic, așa că alegătorii, cari 'l-au ales unanim, se pot felicita de achiziția bună ce au făcut.

Manevre împărătești. Precum se anunță, în luna Septembrie a. c. vor fi în Ungaria două manevre împărătești. Prima manevră la care va asista Monarhul nostru, se va ține în Ungaria-nordică pe raional corpului al 6-lea de armată (Cășovia), ear' a doua se va ține la graniță între Ardeal și Ungaria, între corpurile 7 (Timișoara) și 12 (Sibiu) de armată.

Un omor s'a săvîrșit astă-noapte în orașul nostru, strada sărei. Doi indivizi, eșind dintr'o casă de nume dubios și dedându-se la scandale pe stradă, au ajuns în conflict cu un polițist și un străjuitor de noapte („boacter“ — zis în jargoa sibieni). Voind paznicii ordinei să ducă la poliție pe scandalagii, unul dintre acestia a descărcat două focuri de revolver asupra lor; paznicul a căzut mort pe loc, polițistul a fost rănit la braț. Indivizii au fost prinși încă azi. Amândoi sînt — Unguri!

La alegerea metropolitului Sărbiei, — episcopul Inocențiu de Nig, a intrunit în calitate de candidat al guvernului — 26 de voturi, episcopul de Negotin 6 voturi, ear' alți doi episcopi câte două voturi.

Unul dintre atentatorii la vieața regelui grecesc e prins deja de poliția din Atena, în persoana individului Karditzi, amplotat subaltern la primăria capitalei grecești. Acesta la început a negat fapta, pe urmă însă a recunoscut totul. A spus, că a avut și complici, dar' nu vrea să trădeze cu nici un preț numele acestora. Conform fașiniilor lui Karditzi, atentatorii au voit să puște mai întâiu caii trăsuri regale, apoi pe vizitiu și numai după aceasta pe rege; pe princesa Maria au voit s'o crufe. Atentatorul afirmă, că regele de sigur ar fi fost împușcat, dacă complicele seu, care încă a pușcat, nu s'ar fi spăriat, că regele a ridicat bastonul chiar când el voia să fintească; s'a spăriat însă, de aceea a greșit ținta. Atentatul e opera unei conspirații; drept cauză a conspirației, Karditzi dă faptul, că regele a făcut să se voteze legea controlului internațional asupra flanțelor Greciei.

Regele George a primit mii de telegrame de felicitare pentru norocosul eșec al atentatului; toți domnitorii și mulțime de diplomați 'l-au felicitat, fie direct, fie pe calea ambasadelor grecești din străinătate. Poporul din toate părțile Greciei încă 'l-a felicitat prin intruniri și manifestații imposante.

Un distins savant străin, dl Age Benedicțsen, profesor de geografie la universitatea rurală din Danemarca, care de 4 luni a călătorit, mai cu seamă prin Asia-mică, se află de patru zile în București, unde a venit direct din Constantinopol. Dl Age Benedicțsen era hotărît a petrece numai 24 ore în București și luase deja la Constanța biletul seu de drum de fer până la Berlin, de unde

care cereau dispensarea dela serviciul militar, pe motivul, că: »după-cum noi Evreii în general sîntem niște fricoși, cari nu știm să împușcăm nici măcar un iepure — motiv, pentru care ne-am perdat patria și gemem de 2000 de ani într'o situațiune inferioară tuturor — noi nu putem fi folosiți țerei ca soldați. (Archives israélites 1865).

(Va urma).

Cugetări

de

Iuliu Stettenheim.

Femeia, înaintea căreia bărbatul se pune în genunchi, va trebui să-l privească de sus în jos.

Rar auzim vorba: *fericitul meu bărbat*, dacă nu cumva acela e deja mort.

Cauza că nu se înrolează și femeia la miliție e, că nu pot fi toți comandanți.

În momentul când femeia se îndreptățește a zice bărbatului tu, aceasta devine a doua persoană.

Ocoșitele cari fug după tineri, nu prind nici unul.

Cine dorește se afle o inimă, nu trebuie să o caute.

Multe părechi trăiesc despărechiate.

Înimile tăcute sînt profunde.

Prăvălie românească în Făgăraș.

Piața Francisc-Iosif nr. 16.

P. T.

Subsemnatul am onorul a aduce la cunoștința prea stimatului public românesc din Făgăraș, jur și din provincie, că am deschis aici în piața Făgărașului o mare și bine asortată prăvălie de

modă, manufactură, textilărie,
mărfuri scurte și curente.

Cunoștințele comerciale câștigate atât în patrie cât și în străinătate, mă pun în plăcută poziție de a pute servi onoratului public cele mai bune, mai nou și mai ieftine mărfuri, pe lângă un serviciu acurat și prompt.

La dorință trimit ori-unde mostre gratuit și franco.

Rugând prea stimatului public pentru binevoitorul sprijin, semnez

cu distinsă stimă

Adrian Furcă.

[618] 4—8

Andrei Rieger,

prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer,
Sibiu.

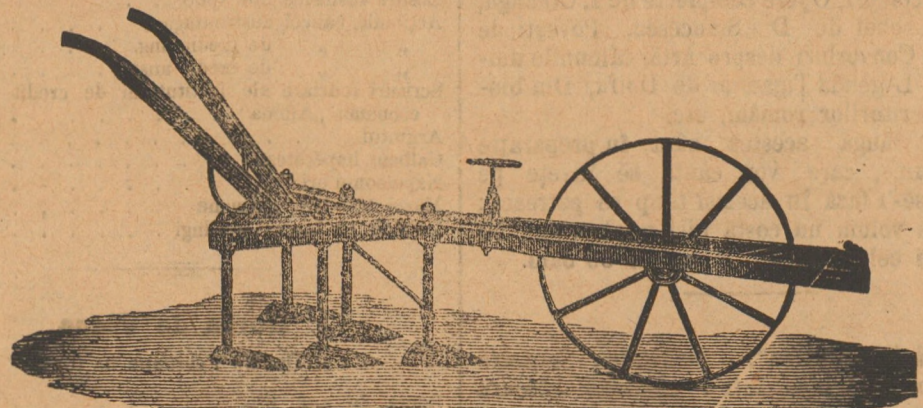
[559] 6—8

Recomandă fabricatele sale probate și premiate totdeauna cu primele premii:
Instrumente de arat și de cultivarea pământului.

Specialități: pluguri schimbătoare, grape de mușchi, mașini de sămănat și săpat cucuruzul (porumbul), corespunzătoare scopurilor noastre.

Mașini de sămănat grâu, mașini de trierat cu manevră și cu mână, venturatori-triere, mașini de sfărmit cucuruzul, de tăiat nutrețul, greblă de adunat fânul etc.

Cu deosebire se recomandă o mașină nouă și dovedită de bună pentru stropirea vițelor contra peronosporiei. Preț 13 fl. bucata.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂși **BOALELE CONTAGIOASE**

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Un tinăr

care știe limba română și maghiară și vrea să se califice de notar comunal, se primește ca practicant respective ca adjuncț de notar în cancelaria notarială a subscrisului, numai decât.

Respectivul primește proviziunea întreagă și un salariu corespunzător.

Reflecții să se adreseze la subscrisul

Ioan Bunea,

notar în comuna Căcova p. u. Orlat,
comitatul Sibiuului. [622] 3—8

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreună cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de viteri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri
de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brode,

Directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.
ecomandată 1 fl.) și se poate cumpăra de la

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.**Studii Literare**

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.**Veacul al XVI-lea.****Codrul frate cu Românul.****Monografia prepoziției „de”**

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografiei”,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria **„Tipografia”,** societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.**Poesiile**

mult iubitelui și originalului poet

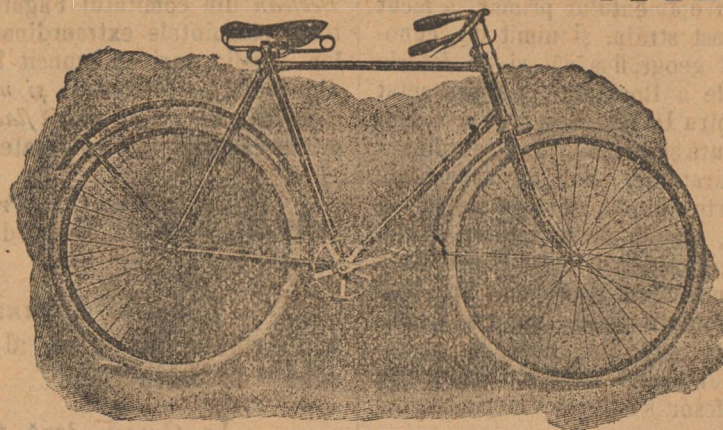
George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia”, pe lângă
prețurile originale și anume:

„Balade și Idile” (editura Librăriei Socce
& Comp., 1893) fl. 1.50.

„Fire de tort”, versuri (ca continuare la „Ba-
lade și Idile”), editura Librăriei C. Sfetea,
1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Ti-
pografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de
a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr.
porto pentru 1 volum.

Marca de patent: „Waffensad
vormals Swift”Marca de patent: „Waffensad
vormals Swift”

Representanța generală

[655] 1—3

fabricei de arme în Steyr

pentru biciclete

Kann & Heller, Budapesta,

V., Váci körút 62.

Representanța și deposit la: **Ludwig Etter în Sibiu.****„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.**

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună.
— Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. —
Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrilor.
— Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc
(schită literară): „Nunta Zamferei”, „Noi vrem pământ”, „Mărușul și Olul” (poveste
din popor), „Numai una!” (poesie), „Sălcia și plopul” (legenda din popor), „Rugămintea
din urmă” (poesii) și alte „Poesii scurte”. — „Glume”. — „Măntuirea steagului”
(schită istorică) de Petru Văcărescu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Po-
vestea unui om leneș” și „Olteni din Iași”, „Rostiri, zicători, cuvinte”. — Th. D. Spe-
ranță (schită și două anecdote): „Mama Ungurului”, „Jidani și hoții”. — George
Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea”,
de doamna Columb. — „Castelul din Carpați” (schită bibliografică) de Fules
Vernu. — „Răvașul nostru”, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu
cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Suluțiu, Ioan Hannia, Dr. C.
Lueger. — Economie: „Despre dări și termene”, „Asigurarea contra focului și
grindinei”, „Întreținerea pomilor”, „Povești”. — Tîrgurile din Ungaria și Transilvania. —
Tîrgurile din Bucovina. — Tîrgurile (băciurile) principale din România. — „Inserate”.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr” de Aloisiu Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maxi-
melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților
spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscledesc”, narațiuni de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.